

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף מ"ח ע"א

פרשת תזריע

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (מ"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

(קהלת ז) טוב אשר תאחוז בזה וגם מזה אל תנח ידך.

תרגום לעברית

כיתרון האור מן החשך, תועלת האור לא באה (נראית) אלא מתוך החשכה. (ולעולם) תקון הלבן מהו? השחר. אלמלא השחר לא נודע הלבן, ומשום השחר מתעלה הלבן ומתיקן. אמר רבי יצחק, משל למתוק במר, שאין יודע איש טעם המתוק עד שטועם את המר. מי עושה את זה מתוק? הוה אומר זה המר. והינו שכתוב (שם ז) גם את זה לעמת זה עשה האלהים. וכתוב טוב אשר תאחוז בזה וגם מזה אל תנח את ידך.

טקסט הזוהר

תאנא בכמה דרגין אתקרי בר נש: אדם, גבר, אנוש, איש. גדול שבכלם אדם. (משום) דכתיב, (בראשית א) ויברא אלהים את האדם בצלמו. וכתיב (בראשית ט) כי בצלם אלהים עשה את האדם. ולא כתיב, גבר, אנוש, איש. אמר רבי יהודה, אי הכי, והא כתיב (ויקרא א) אדם כי יקריב מכם קרבן לי'. (ולא גבר, אנוש, איש) מאן בעי למקרב קרבנא. מאן דאיהו חטאה וכתיב אדם.

שְׁנִינוּ, בְּכַמָּה דְּרָגוֹת נִקְרָא בֶּן אָדָם: אָדָם, גִּבּוֹר, אֲנוּשׁ, אִישׁ. גְּדוֹל שְׂפָכָלָם אָדָם, (משום) שְׁפָתוֹב (בראשית א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ. וְכָתוּב (שם ט) כִּי בְּצִלְם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם. וְלֹא כָתוּב גִּבּוֹר, אֲנוּשׁ, אִישׁ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִם כֹּה, וְהִרִי כָתוּב (ויקרא א) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קֶרְבֶּן לֵה'. מִי צָרִיךְ לְהִקְרִיב קֶרְבֶּן? מִי שֶׁהוּא חוֹטֵא, וְכָתוּב אָדָם.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי יִצְחָק תָּא חֲזִי, קִיּוּמָא דְּעֵלְמָא דְּעֵלְאִין וְתַתְּאִין, הוּא קֶרְבָּנָא. נִיִּיחָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּמֵאֵן אֶתְחַזִּי לְמִקְרַב קַמִּיהָ הָאִי נִיִּיחָא, הָאִי אוֹמֵר הָאִי אָדָם, דִּיִּקְרָא מִכְּלָא. אָמַר לִיה אִי הָכִי, הָא כְּתִיב, אָדָם כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְגו', וְהִיָּה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ לְנִגְעַ צָרַעַת. אָמַר לִיה, לְהָאִי בְּעִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְדַכָּאָה יִתִּיר מִכְּלָא, דְּמֵאֵן דְּאִיהוּ בְּדִרְגָּא עֲלָאָה דִּכְלָהוּ, לָא לִיתִיב הָכִי.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בָּא רָאָה, קִיּוּם הָעוֹלָם שֶׁל עֲלִיוֹנִים וְתַתְּוֹנִים הוּא קֶרְבֶּן, הַנִּחַת שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמִי רָאוּי לְהִקְרִיב לְפָנָיו אֶת הַנִּחַת הַזֶּה? הֲוֵה אוֹמֵר זֶה אָדָם, שִׁיקֹר מִן הַכֹּל. אָמַר לוֹ, אִם כֹּה, הִנֵּה כָתוּב, אָדָם כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְגו', וְהִיָּה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ לְנִגְעַ צָרַעַת. אָמַר לוֹ, אֶת זֶה צָרִיךְ לְטַהֵר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר מִהַכֹּל, שְׁמִי שֶׁהוּא בְּדִרְגָּה עֲלִיוֹנָה שֶׁל כָּלָם, לֹא יֵשֵׁב כֹּה.

טקסט הזוהר

וּבִגִּין כֹּה כְּתִיב בְּאָדָם, וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן. וּבָא לֹא כְּתִיב, אֶלָּא וְהוּבָא, דְּכָל מֵאֵן דְּחָמִי לִיה, אֶתְחַיִּיב בִּיה לְאִקְרוּבִי קָמִי כְּהֵנָא, דְּדִיּוּקְנָא קְדִישָׁא לֹא לִיתִיב הָכִי. וְכְתִיב אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בּוֹ נִגְעַ וְגו', וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרָם בְּהִרּוֹת וְגו', וְלֹא כְּתִיב בָּהֶן וְהוּבָא.

ומשום כך כתוב בְּאָדָם, וְהוּבָא אֶל הַכֶּהֱן. וְכָא לֹא כְּתוּב, אֲלֵא וְהוּבָא. שְׁכַל מִי שְׁרוּאָה אוֹתוֹ, מִתְחַיֵּב בּוֹ לְהַקְרִיבוֹ לִפְנֵי הַכֹּהֵן, שֶׁהַדְּמוּת הַקְדוּשָׁה לֹא תִשָּׁב כֶּךָ. וְכְּתוּב אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בּוֹ נֶגַע וְגו', וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרָם בְּהֶרֶת וְגו'. וְלֹא כְּתוּב בָּהֶם וְהוּבָא.

טקסט הזהור

אָמַר לִיה, וְהָא כְּתִיב (במדבר יב) וְהָאִישׁ מִשֶּׁה, (שמות לב) כִּי זֶה מִשֶּׁה הָאִישׁ, אֲמַאי לֹא אֶקְרִי אָדָם. אָמַר לִיה מִשׁוּם דְּאֶקְרִי עֶבֶד לְמַלְכָּא, דְּכְתִיב, (במדבר יב) לֹא כֵן עֲבָדִי מִשֶּׁה. (יהושע א) מִשֶּׁה עֲבָדִי. וְאוּף הָכִי אֶקְרִי אִישׁ לְגַבֵּי אָדָם דְּלַעֲיָלָא. אָמַר לִיה אִי הָכִי, וְהָא כְּתִיב (שמות טו) יִי' אִישׁ מְלַחֲמָה, וְלֹא כְּתִיב אָדָם. אָמַר לִיה (תהלים כה) סוֹד יִי' לִירָאִיו. אָמַר לִיה אִי הָכִי אֲנָא בִּינִיָּהוּ (ס' א יתיב) אֲתִיבּוּ בְּכָלָא, וּבְאַתֵּר דָּא לֹא זְכִינָא.

תרגום לעברית

אָמַר לוֹ, וְהָרִי כְּתוּב (במדבר יב) וְהָאִישׁ מִשֶּׁה, כִּי זֶה מִשֶּׁה הָאִישׁ, לָמָּה לֹא נִקְרָא אָדָם? אָמַר לוֹ, מִשׁוּם שֶׁנִּקְרָא עֶבֶד לְמַלְכָּה, שְׁכָתוּב (שם) לֹא כֵן עֲבָדִי מִשֶּׁה. (יהושע א) מִשֶּׁה עֲבָדִי. וְאוּף כֶּךָ נִקְרָא אִישׁ כְּלָפִי אָדָם שְׁלִמְעָלָה. אָמַר לוֹ, אִם כֶּךָ, הָרִי כְּתוּב (שמות טו) ה' אִישׁ מְלַחֲמָה, וְלֹא כְּתוּב אָדָם. אָמַר לוֹ, סוֹד ה' לִירָאִיו. אָמַר לוֹ, אִם כֶּךָ אֲנִי בִּינִיָּהֶם (יושב) הוֹשִׁיבּוּ בְּכָל, וּבְמָקוֹם הַזֶּה לֹא זְכִינָתִי.

טקסט הזהור

אָמַר לִיה זִיל לְרַבִּי אַבָּא, דְּאֲנָא אוֹלִיפְנָא מְנִיָּה עַל מְנַת דְּלֹא לְגַלָּאָה. אָזַל לְגַבֵּי דְרַבִּי אַבָּא, אֲשַׁכְחִיה דְּהוּה דְרִישׁ וְאָמַר, אִימַתִּי אֲתִקְרִי שְׁלִימוּתָא דְלַעֲיָלָא (נ' א דכלא), כִּד יְתִיב קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּכוּרְסִיָּא. וְעַד דְּלֹא יְתִיב בְּכוּרְסִיָּא, לֹא אֲשַׁתְּכַח שְׁלִימוּתָא. דְּכְתִיב, (יחזקאל א) וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶף דְּמוֹת כְּמֶרְאָה אָדָם עָלָיו מְלַמְעָלָה, מִשְׁמַע דְּכְתִיב

אדם, דהוא כלל, ושלימותא דכלל. אמר רבי יהודה, בריה רחמנא דאשכחית לך בהאי. אמר ליה אי הכי הא כתיב (שמות טו) 'י' איש מלחמה, ולא כתיב אדם. אמר ליה יאות שאלת.

תרגום לעברית

אמר לו, לך לרבי אבא, שאני למדתי ממנו שלא על מנת לגלות. הלך אצל רבי אבא, מצא אותו שהיה דורש ואומר: מתי נקראת שלמות של מעלה (של הכל) ? כשיושב הקדוש ברוך הוא בכסא, ועד שלא יושב בכסא, לא נמצאת שלמות, שכתוב (יחזקאל) ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה. משמע שכתוב אדם, שהוא הכלל ושלמות הכל. אמר רבי יהודה, ברוך הרחמן שמצאתי אותך בזה. אמר לו, אם כן, הרי כתוב ה' איש מלחמה, ולא כתוב אדם. אמר לו, יפה שאלת.

טקסט הזהיר

תא חזי, התם לא אשתכח שלימותא דכלל, ובגין כן אקרי איש. אבל הכא, שלימותא דכלל, וכלל דכלל, בגין כן אקרי אדם. קארי עליה (תהלים קיט) טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף.

תרגום לעברית

בא ראה, שם לא נמצאת שלמות של הכל, ומשום כן נקרא איש. אבל כאן פאן שלמות הכל והכלל של הכל, משום כן נקרא אדם. קרא עליו, (תהלים קיט) טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף.

טקסט הזהיר

תו אמר ליה, כתיב (תהלים לו) אדם ובהמה, ולא כתיב איש ובהמה. אמר ליה ולא. והכתיב (שמות יא) למאיש ועד בהמה. אבל מה דכתיב אדם ובהמה, כמה דכתיב, (מלכים א, ה) מן הארז אשר בלבנון עד האזוב אשר יוצא בקיר. אורחיה דקרא הוא,

דַּנְקִיט עֲלָאָה מִכְלָהוּ, וְנִמְיָה מִכְלָהוּ. אוּף הָכָא עֲלָאָה דְכָלָא, אָדָם, וְנִמְיָה מִכְלָא בְהִמָּה.

תרגום לעברית

עוד אמר לו, כתוב (שם לו) אדם ובהמה, ולא כתוב איש ובהמה. אמר לו, ולא?! והרי כתוב (שמות יא) לְמַאִישׁ וְעַד בְּהֵמָה. אבל מה שכתוב אדם ובהמה, כמו שכתוב (מלכים א ה) מִן הָאֲרִזִּים אֲשֶׁר בְּלִבְנוֹן עַד הָאֲזֹזִים אֲשֶׁר יֵצֵא בְקִיר. דָּרָךְ הַכְּתוּב הוּא, שְׁלֹקֶחַ הָעֲלִיּוֹן מִכָּלֶם וְהַנְמוּךְ מִכָּלֶם. אף כֵּאֵן הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַכֹּל - אָדָם, וְהַנְמוּךְ מִהַכֹּל - בְּהֵמָה.

טקסט הזהור

אָמַר לִיה וְהָא כְּתִיב (בראשית ב) וְאָדָם אֵין לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה. אָמַר לִיה, תָּא חֲזִי, דְּכָל מַה דִּי בְּעֻלְמָא לָא הוּי אֵלָא בְּגִינְיָה דְּאָדָם, וְכָלְהוּ בְּגִינְיָה מִתְקִימִי, וְלָא אֶתְחַזִּיאוּ בְּעֻלְמָא, וְכָלְהוּ אֶתְעַכְבוּ עַד דִּיִּיתִי הֵהוּא דְּאֶקְרִי אָדָם. הֵדָא הוּא דְּכְתִיב, (בראשית ב) וְכָל שִׁיחַ הַשָּׂדֶה טָרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ וְגו'. טָרֶם: עַד לָא, כְּתַרְגוּמוֹ. מִשּׁוּם דִּדְיוֹקְנָא עֲלָאָה לָא אֶתְחַזִּי, הֵדָא הוּא דְּכְתִיב וְאָדָם אֵין, כְּלוּמַר, כָּלְהוּ אֶתְעַכְבוּ בְּגִינְיָה דִּהָא דִּדְיוֹקְנָא, עַד דִּאֶתְחַזִּי.

תרגום לעברית

אָמַר לו, וְהָרִי כְּתוּב (בראשיתב) וְאָדָם אֵין לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה. אָמַר לו, בָּא וּרְאֵה שְׁכָל מַה שְּׁבַעוּלָם אֵינוֹ אֵלָא בְּשִׁבִּיל הָאָדָם, וְכָלֶם בְּגִלְלוֹ מִתְקִימִים וְלָא נִרְאִים בְּעוּלָם, וְכָלֶם הִתְעַכְבוּ עַד שְׂיָבֵא אוֹתוֹ שְׁנַקְרָא אָדָם. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שם) וְכָל שִׁיחַ הַשָּׂדֶה טָרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ וְגו'. טָרֶם: עַד שְׁלָא, כְּתַרְגוּמוֹ. מִשּׁוּם שְׁלָא נִרְאָתָה הַדְּמוּת הָעֲלִיּוֹנָה. זֶהוּ שְׁכָתוּב וְאָדָם אֵין. כְּלוּמַר, כָּלֶם הִתְעַכְבוּ בְּשִׁבִּילָהּ שֶׁל הַדְּמוּת הַזֹּאת עַד שְׁנַרְאָתָה.

ובגין כך לא אתחזי (נ"א אתברי) האי דיוקנא, אלא בדיוקנא דאתחזי ליה, הדא הוא דכתיב, (בראשית ב) וַיֵּצֵר יי' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם, בְּשֵׁם מְלָא. כְּמָה דאוקימנא, דאיהו שלימותא דכלא, וכללא דכלא.

תרגום לעברית

ומשום כך לא נראתה (נבראה) הדמות הזו אלא בדמות שראויה לה. זהו שכתוב (שם) וַיֵּצֵר ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם, בְּשֵׁם מְלָא, כְּמוֹ שְׂפָאֲרָנוּ, שֶׁהוּא שְׁלֹמֹת הַכֹּל וְהַכֹּלֵל שֶׁל הַכֹּל.

טקסט הזוהר

תאנא, בששי נברא אדם, בשעה שנשלה הכסא. ונקרא כסא, דכתיב, (מלכים א, י) שש מעלות לכסא. ולפיכך נברא האדם בששי, שהוא ראוי לישיב על הכסא. ותאנא כיון דנברא אדם אתתקון כלא, וכל מה דלעילא ותתא, וכלא אתכליל באדם.

תרגום לעברית

למדנו, בששי נברא אדם, בשעה שנשלה הכסא. ונקרא כסא, שכתוב (מלכים א י) שש מעלות לכסא. ולפיכך נברא האדם בששי, שהוא ראוי לישיב על הכסא. ולמדנו, כיון שנברא אדם, הכל התתקן, וכל מה שלמעלה ולמטה, והכל נכלל באדם.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (מ"ח ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

תנא אמר רבי יוסי, כתיב (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם, כללא דכלא, וכלא כלילן בהאי דיוקנא. אמר רבי יהודה והא כתיב (יחזקאל א) ופני אריה אל הימין לארבעתם, ופני שור

שָׁנִינוּ, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּתוּב (יחזקאל א) וְדַמּוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם, הַכֹּלֶל שֶׁל הַכֹּל, וְהַכֹּל
כְּלוּלִים בְּדַמּוּת הַזֹּאת. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְהָרִי כָּתוּב וּפְנֵי אֲרִיָּה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם
וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמֹאל לְאַרְבַּעַתָּן? אָמַר לוֹ, הַכֹּל הָיוּ פְּנֵי אָדָם, וּבְאוֹתָהּ דַּמּוּת שֶׁל אָדָם
נִרְאִים כָּל הַגְּוֹנִים וְכָל הַדְּמִיּוֹת. כִּמוֹ שֶׁשָּׁנִינוּ, פְּנֵיו פְּנֵי נָשֶׁר, לֹא שֶׁהוּא נָשֶׁר, אֲלָא
שֶׁנִּרְאָה בְּדַמּוּת שֶׁל אָדָם, מִשּׁוּם שֶׁכּוֹלֵל אֶת כָּל הַגְּוֹנִים וְכָל הַדְּמִיּוֹת.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.